

тоя български родолюбецъ и разпаленъ патриотъ, който пожертвува живота си за националното дѣло на българитѣ. Живѣлъ въ една мрачна и пълна съ ужасии епоха, Д-ръ Селимински подпадналъ отначало подъ гръцка култура, въ която се и възпиталъ, но постепенно се освободилъ изъ подъ нейното влияние. Той се издига до положението на единъ съзнателенъ българинъ и устремява своитѣ сили къмъ просвѣта на българитѣ чрѣзъ училището, къмъ политическо свѣстяване на народа ни, за да се постигне желанія идеалъ — свободата. Д-ръ Селимински изпрѣвари врѣмето си съ стремежитѣ си въ тия двѣ посоки: почвата още не бѣ готова ни за новото, което той внесаше въ училището, нито за неговитѣ революционни идеи. Д-ръ Селимински е великъ патриотъ и, може би, първиятъ българинъ, който прокламира идеята за революционна организация. За неговата патриотична дѣятелность дори Раковски би му позавидѣлъ. Знаменитиятъ родолюбецъ Д-ръ Селимински си е държалъ и бѣлѣжки за ония тъмни страници отъ българския животъ, когато той е живѣлъ и дѣйствувалъ. Писалъ е Д-ръ Селимински, обаче, на гръцки, понеже не е владѣлъ българския писменъ езикъ. Негови гл. мемуари сж прѣведени на български, а въ 1904 г. издадени отъ министерството на просвѣщението подъ название „Библиотека Д-ръ Ив. Селимински“ и разпратени, споредъ завѣщанието му, до българскитѣ училища.

Дѣлата, които Д-ръ Селимински извърши чрѣзъ своя животъ, неговата духовна и морална мощъ, неговитѣ заслуги за българитѣ го поставятъ на равна висота съ най-виднитѣ наши родолюбци. Врѣме е да се помисли да му се издигне паметникъ, та да се увѣковѣчи, както подобава, славата му на великъ патриотъ и благодѣтель.